

Trojiční formule : Ve jménu Boha Otce, Syna i Ducha svatého

, **vstupní biblický verš**

Hospodin je dobrotivý, přímý, proto ukazuje hříšným cestu. Všechny stezky Hospodinovy jsou milosrdenství a věrnost pro ty, kteří dodržují jeho smlouvu a svědectví. Amen

úvodní slovo

první neděle po Velikonocích

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a společenství svatého Ducha ať je s námi se všemi při těchto bohoslužbách

I. PÍSEŇ

Vstupní modlitba a Modlitba Páně

Vzkříšený Kriste, děkujeme ti, že přicházíš za naše zavřené dveře, abys byl uprostřed nás a daroval nám své požehnání a svá slova o Pokoji.

Děkujeme ti za to, že nás oslovuješ osobně – že vstupuješ celý do vztahu s člověkem a bereš nás vážně. Děkujeme, že tvé slovo může prohloubit a rozšířit náš život a promluvit i do našich omylů a slepých cest. Uvědomujeme si, že máš pro nás a pro všechny lidi připravené veliké dary. Dej, ať je umíme přijímat. Dej, ať o ně dokážeme pečovat.

Prosíme, nauč nás naslouchat. Aby tvé slovo a tvé hodnoty a dary našly místo mezi námi. Prosíme, abys přicházel do světa, do našich domovů, rodin a vztahů. Prosíme, abychom v síle víry dokázali odpovídat na tvou dobrotu dobrotou a laskavostí k druhým lidem. Prosíme, abychom nacházeli řeč a slova, jak

vyjádřit svou víru a naději. Abychom nacházeli způsoby, jak sdílet dobré věci a hledět k Tobě jako počátku a zdroji všeho dobrého! O to Tě prosíme slovy našeho Pána.

Otče náš... amen

První biblické čtení

Iz 40,25-31

II. PÍSEŇ

Druhé biblické čtení

Jan 20,19-23

Kázání

Sami víme, jak je těžké postupovat v před bez naděje, bez výhledu na to, že by se situace mohla, jakkoliv změnit. Kord ve chvílích, kdy už nám schází ze zřetele to, co je typické pro učedníka, a to očekávání božích zaslíbení. Naše víra se zakládá na přítomnosti živého Boha, který zná naše jméno, kráčí s námi a mění náš život. Stejně jako učedníci jsme povolání k víře v živou přítomnost Ježíše, který je uprostřed nás. Ať už učedníci v osamocení prožívali cokoli. Zpráva o vzkříšení je shromáždila za zavřené dveře, kde se pro ně i pro nás odehrává nový začátek.

Ježíšův příchod do středu učedníků s pozdravem Pokoj Vám, vše proměňuje. Kristova přítomnost učedníkům rozjasňuje srdce, omývá jejich mysl a dopravá jim okrát i přes nároky situace, které přinesla velkopáteční událost.

Pozdrav Pokoj vám, by se měl stát základem našich dní. Když by v naší každodennosti Boží pokoj zakořenil, vyrůstal by a sílil, tak, že naše starosti by se postupně odstředili na okraj a my bychom tak mohli nahlédnout na tolik potřebná konkrétní řešení.

Ježíš, když to řekl ukázal učedníkům ruce a bok. Jsou to rány, které usmrcují hřích a zachraňují člověka k životu. Tak jak Kristovy rány porazily smrt, teď nově křísí i víru učedníků, která dosud balancovala nad propastí a přináší jim nový úkol: „Jako mne poslal Otec, tak já posílám Vás. Přijměte Ducha svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte tomu odpuštěny nejsou.“

Odpouštět, milovat, stát se Božími velvyslanci, syny i dcerami. Doléhá k nám přes bezpočet generací. Předávat zvěst o záchraně, o Božím království o Otcově otevřené náruči, která vítá navrátilšího. To je úkol všech Ježíšových učedníků. Jak se potýkáme my s tímto úkolem? Naštěstí je nám poslán ku pomoci Duch Boží.

Víme, že Boží dech prostupuje celou existencí, jenom se napojit na jeho zřídlo a setrvat před Kristovou tváří. Každý člověk je vzkříšeným Ježíšem zván k překonání vlastních barier nedůvěry a nahromaděných zklamání, a tak **znovu vstoupily** do velmi osobního vztahu s Ježíšem. Znovu zakusili, že on je můj Bůh, můj Pán.

Jsme pozváni znovu přijmout a zažít, že Bůh je láska a milosrdenství zjevené v Ježíši Kristu.

Stejně tak, jako byl zván nevěřící Tomáš, který chyběl při prvním setkání učedníků se vzkříšeným Ježíšem.

Když se Tomáš k učedníkům připojil řekli mu: „Viděli jsme Pána!“ A Tomáš se proti tomu ohradil: „*Dokud neuvidím na jeho rukou stopy po hřebecích a dokud nevložím do nich svůj prst a svou ruku do rány v jeho boku, neuvěřím.*“ Navzdory svým pochybnostem Tomáš zůstává se svými bratry. Když jsou všichni pohromadě znovu mezi ně zavítá vzkříšený Ježíš, stejným způsobem jako prve. A z jejich středu se ozývá: „Pokoj Vám!“ Pak se Ježíš přímo obrací na Tomáše, oslovuje ho a říká:

„Polož svůj prst sem, pohleď na mé ruce a vlož svou ruku do rány v mém boku.“ Nepochybuj a věř.“ Podle řeckého originálu: „**Nestaň se nevěřícím, ale staň se věřícím.**“ Nehledej Tomáši důvody pro své pochybnosti, ale pro svou víru. Nad těmito řádky nám nezbyvá nežli žasnout. Žasnout, jak je pro Ježíše učedník Tomáš důležitý. Dokonce až tak, že velkoryse přichází do jeho potřeby, sáhnout si do jeho ran po hřebecích a po kopí na boku. Žasnout nad tím, jak je pro Ježíše důležité, aby Tomášova víra nabyla potřebného pokoje a jistoty, že vzkříšený Ježíš je totožný s tím pátečním ukřižovaným. Je pro nás velmi důležité, že Ježíš přichází k Tomášovi

na takové rovině, která je pro Tomáše zřetelná a jasná. Právě tak přichází Ježíš, ke každému člověku, konkrétně a osobně. Jen si Tomáši, sáhni, nepochybuji a věř! Ježíš překonává všechny bariery v Tomášově srdci, **aby mohl darovat sebe**. Pro nás je důležité v tom Ježíšově gestu vidět Ježíšovu ochotu, dávat se každému z nás poznat jedinečným neopakovatelným způsobem právě tak, jak my to potřebujeme. I když každý z nás klademe Bohu jiné překážky nežli Tomáš. Naštěstí si Ježíš se všemi našimi překážkami poradí, pokud je v našem srdci touha být s ním.

Potřebovali bychom i my dnes si šáhnout do Kristových ran? Jak by to ovlivnilo naši víru, kdybychom si do Kristových ran šáhly? Rozplynuly by se všechny naše pochybnosti?

Nemyslím si však, že by se Tomáš potřeboval dotknout Ježíšových ran jen proto, aby byl ujištěn o Ježíšově fyzické totožnosti. To, že vzkříšený stále nese rány ukřižování má patrně ještě hlubší význam. Ježíšovy rány ukazují, že vzkříšení nezrušilo to, co se stalo při ukřižování.

Pro křesťanskou víru je důležité to, že Tomáš poznává vzkříšeného Ježíše a vyzná ho jako svého Boha právě na základě jeho ran. Protože Ježíš to je zraněný Bůh. To je Bůh, jehož hluboce zasáhla lidská bolest a trápení. A právě ty Ježíšovi rány jsou místem, kde se hledající a

pochybující víra může s Bohem setkat. A to velmi osobně, protože jde o dotyk. dotknout se ran (tak ryze syrové) znamená být s nimi ve fyzickém kontaktu. Přitom víme, že Kristovy rány to jsou naše bolesti, které on na sebe zval. A být v kontaktu s těmito ranami, být jimi dotčen, znamená být v kontaktu s Kristem, který je nese. Jsou to rány našeho světa, jizvy naší společnosti, mnohotvará bolest, která je všude kolem nás, ale jsou to také naše osobní bolesti a zranění, které Ježíš nese. V tom je pro nás důležitá Tomášova nevíra, která se chce dotknout ran.

Kolikrát jsme utrpěli nejrůznější zklamání, kolikrát nás zranili i lidé hodně blízcí, kteří si možná ani nejsou vědomí toho, jak nám ublížili. Někdy si neseme také rány ze svého náboženského života, např. rozčarování z církve, ale především v našem osobním vztahu k Bohu mohou být nevyslovené a neuzdravené rány. Hodně věcí bychom potřebovali Bohu říct s upřímností trpícího Joba, ale těžko se nám k tomu mnohdy hledá odvaha. Raději tyto rány přehlízíme, zakrýváme a nemluvíme o nich s nikým, ani s Bohem.

A když Ježíš Tomášovi říká „*dotkni se mých ran*“, tak tím říká: „Neuhni přede mnou v žádném setkání s lidským trápením.“ Vždyť s Ježíšem se setkáváme právě tam, kde lidé trpí, kde jsou hladoví, žízniví, ohrožení, nemocní, opuštění. Tak to vyjadřuje evangelista Matouš v podobenství o posledním soudu.

Tam, kde jsme v kontaktu s lidským utrpením, tam můžeme poznávat a uvěřit, že Ježíš byl vzkříšen a je živý.

A ty rozhodující chvíle, kde se překonává nevíra, nastávají, když zatušíme hloubku Boží solidarity s lidským utrpením a když zakusíme, že největší radost je proměněná bolest. K tomuto doteku milosrdenství zve Kristus všechny. Tak jak byli proměněni a oslaveny Kristovy rány tak i všechny naše pochroumanosti mohou být proměněné v nové začátky s přidanou hodnotou života věčného.

Pane Ježíši, pomáhej nám, abychom věřili, že jsi s námi a s celým svým stvořením i v bolestech a zraněních, a to po všechny dny až do skonání tohoto věku. Amen.

Vyznání vin

Pane Bože, ve ztišení před tebou, ti odevzdáváme naše hříchy. Prosíme tě za jejich odpuštění a za vysvobození z jejich dosahu skrze spasení Kristovo. Odevzdáváme ti všechno, čím procházíme, všechny naše obavy a úzkosti, které vstoupili do našich životů. Pane Bože, utíkáme se k tobě, abys nám v naší situaci zjevil svou pravdu a dal nám prožít dotek své lásky. Ve víře očekáváme tvou pomoc a tvé veliké milosrdenství. V lásce a v naději k tobě voláme.

Pane, smiluj se. /Kriste, smiluj se. / Pane, smiluj se.

absoluce

Já, já sám vymažu kvůli sobě tvoje nevěrnosti, na tvé hříchy nevzpomenu. Zaženu tvou nevěru jak mračno a jako oblak tvé hřích. amen

Pozdravení pokoje

Na znamení toho, že smíření, odpuštění a pokoj si přejeme všichni navzájem, podejme si nyní ruce s pozdravením: „Pokoj Tobě!“

III. PÍSEŇ

Oznámení

IV. PÍSEŇ

Přímluvná modlitba

Pane Bože, prosíme zasáhni tam, kde nedohlédneme na příčiny, které přináší do naší každodennosti důsledky konaného zla.

„prosíme Tě, vyslyš nás“

Prosíme, vstupuj do situací v našich životech, kde nejsme ušetřeni křivd, běd a svárů.

„prosíme Tě, vyslyš nás“

Prosíme, vstupuj se svou konkrétností do situací, kdy nevíme, co s tím.

„prosíme Tě, vyslyš nás“

Prosíme, odkláněj události, které podporují agresi a zatvrzelost lidských srdcí.

„prosíme Tě, vyslyš nás“

Prosíme o eliminaci projevů zla, které se nás snaží zahnat do klece strachu a nasadit nám okovy lži a dezinformací.

„prosíme Tě, vyslyš nás“

Pane Bože, prosíme, daruj nám doteky svého milosrdenství, proměny k dobru našich srdcí, myslí, činů, abychom se přestali bát a nenechali se ochromovat tváří krutosti.

„prosíme Tě, vyslyš nás“

Prosíme dej ať v tom všem dění okolo nás máme odvahu a sílu šířit lásku k bližnímu, zastávat se potřebných, přicházet k tobě, otvírat ti svá srdce a pouštět tě do bolestí našeho nitra, protože ty slyšíš nářek svého lidu a ty jediný jej umíš všechen utěšit.

„prosíme Tě, vyslyš nás“

Pane Bože, prosíme, utěš nářek tvého stvoření, tvé církve, nářek každého z nás a daruj nám skrze svého svatého Ducha tvůj pokoj, tvou radost, tvou lásku.

Amen.

POSLÁNÍ (zpravidla čte služba...ale občas poslání není vůbec)

1 Petrova 1,3-9

POŽEHNÁNÍ

Hospodin ti žehnej a ochraňuj tě.

Hospodin rozjasni nad tebou svou tvář a buď ti milostiv.

Hospodin obrať k sobě svou tvář a obdař tě pokojem.

V. PÍSEŇ